

Skat bliver overvæltet paa det Publikum, der søger disse Forlystelser, og Betingelserne for, at en saadan Overvæltning kan finde Sted, ere absolut til Stede, idet denne Skat hviler ensartet paa alle Foretagender af denne Art. De Argumenter, der ere anførte for, at en saadan Overvæltning ikke kan finde Sted, ere i det væsentlige Postulater. Overfor Udvalget er der anført et eneste Faktum i den Henseende. En københavnsk Teaterdirektør, som har været til Stede i Udvalget, har nemlig anført, at der fra hans Side var gjort et Forsøg paa Overvæltning, som dog ganske var mislykkedes. Det var imidlertid under saadanne Omstændigheder, at det intet beviste i saa Henseende. Det var en enkelt meget søgt Plads, som var sat relativt meget højt op, medens andre Pladser i det samme Teater vare satte ned, og Resultatet var blevet, at man ikke mere købte denne forhøjede Plads, men de andre Pladser. Dette kan selvfølgelig aldeles ikke anføres overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt Skatten kan overvælttes, idet Pointet er, at der bliver ensartet Skat paa alle Pladser, saa at de almindelige Betingelser for, at Overvæltning kan finde Sted, ere til Stede.

I Flertallets Bemærkninger i Betænkningen er det udtalt, at man kunde gaa bort fra den ensartede Afgift, som er 15 pCt., og at netop Forbrugsbeskatnings-synspunktet kan føre i den Retning. Der lægges større Skatteevne for Dagen af dem, der søge Etablissementer, hvor man, foruden at man har den aandelige Nydelse, ogsaa lader sig servere materielle Nydelser, som medføre et betydeligt Forbrug. Der kunde derfor være Tale om, at saadanne Forestillinger kom ind under en højere Afgift end de egentlige Teatre og andre Forestillinger, hvor der kun er Tale om selve Forestillingen. Ligeledes kunde Flertallet i og for sig godt tænke sig den samme Udvidelse af Lovens Rammer, som er antydet ved Højremindretallets Ændringsforslag, nemlig at man i videre Omfang gik over til at beskatte Foretagender som Kaféer med Musik og lignende. Man har imidlertid ikke ønsket at stille Ændringsforslag hertil, fordi det i det hele vilde paavirke Skatten eller dens hele Struktur temmelig betydeligt, det vilde være nødvendigt at forlade Takstgrundlaget, og det vilde, som vi have udtalt, ogsaa berøre Skattens Forhold til Stat og Kommune. Vi have her tænkt, at Afgifter af denne Art, naar vi gaa ned til Etablissementer af denne Karakter, mere vilde

være egnede for en kommunal Beskatning end for en Statsbeskatning, og at der i alt Fald kunde være Grund til at sætte et andet Delingsforhold ind mellem Stat og Kommune end det, som for Øjeblikket er foreslaaet. Ligeledes har man udtalt, at man ikke lægger afgørende Vægt paa den Form, hvorunder Skatten opkræves, saa at det ikke behøver at være en simpel Bruttoafgift af Entréindtægten, men at man meget vel kunde tænke sig, at det overfor nogle Foretagender kunde være hensigtsmæssigst at have en Stempelafgift, overfor andre at have en fast Afgift. En saadan vilde maaske endog være nødvendig i Tilfælde af, at man medtog saadanne Foretagender som Kaféer med Musik og lignende. Men man har overfor alle disse Tanker fastholdt, at man først og fremmest mener, at der her er udpeget et meget godt Skatteobjekt, og at man ikke finder tilstrækkelig Anledning til at komme ind paa en detailleret Udformning af Skatten paa dette Tidspunkt. Man har ønsket at lægge for Dagen, at man ikke stod overfor det hele Spørgsmaal saaledes, at man kun kunde tænke sig det løst paa een Maade, men man mener, at det i det hele er løst paa en saadan Maade, at det er gennemførligt, og at det er ønskeligt at slaa ned paa dette Skatteobjekt i dette Øjeblik. I Henhold hertil er det, i Flertallet ikke er kommet med videregaaende Ændringsforslag end de her fremsatte, for hvilke jeg har gjort Rede.

Det socialdemokratiske Mindretal ræsonnerer nærmest ud fra det almindelige Synspunkt, at denne Skat overhovedet ikke bør være en Statsskat, men en kommunal Skat, og at det anser Overvæltningen paa Publikum for uheldig, fordi det vil svække Teaterbesøget, og ikke blot være til Skade for Teatrene og den gode Kunst, men maaske end ikke have den Virkning, som ønskes, at give noget betydeligt i Kassen, som Følge af, at man vil holde op med at gaa i Teatret. I øvrigt er der en Udtalelse i det socialdemokratiske Mindretals Betænkning, som jeg skal pege paa, nemlig den, at dette Mindretal ikke finder, man bør tage Hensyn til Arten af Forlystelser, at det vilde være urigtigt at drage en Skillelinie mellem det, der falder ind under Begrebet Kunst, og det, der indrangeres under Variétéen eller Gøglet. I denne Henseende er der altsaa Overensstemmelse med Flertallet, omend maaske Begrundelsen er noget forskellig.

Det radikale Mindretal har skænket Skatten en meget indgaaende Omtale i